

Diễn văn nhậm chức của TT Barak Obama

[1] Thưa quốc dân,

[2] Tôi đứng đây ngày hôm nay, cảm thấy thật khiêm nhường trước trách nhiệm sắp tới, biết ơn về sự tin cậy của quý vị, và nhớ về những hy sinh của tổ tiên. Tôi xin cảm ơn tổng thống Bush về những cống hiến của Ngài cho đất nước, về sự hào phóng và tinh thần cộng tác của Ngài trong quá trình chuyển giao này.

[3] Bốn mươi tư công dân Mỹ đã tuyên thệ nhận chức tổng thống. Những từ ngữ được vang lên trong những thời thịnh vượng và thời bình. Và những lời tuyên thệ cũng thường vang lên trong lúc giông bão. Vào những thời khắc đó, nước Mỹ đã vượt qua, không chỉ đơn giản nhờ vào kỹ năng hay tầm nhìn của những người lãnh đạo, mà bởi chúng ta, nhân dân Mỹ đã có niềm tin vào lý tưởng của cha ông, theo đúng tinh thần của các văn bản lập quốc của chúng ta.

[4] Niềm tin đó đúng trong quá khứ. Niềm tin đó phải đồng hành với thế hệ người Mỹ hiện nay.

[5] Chúng ta hiện đang trong giữa cuộc khủng hoảng mà ai ai cũng biết. Đất nước chúng ta đang trong thời chiến, chống lại một mạng lưới bạo lực và thù hận rộng khắp. Nền kinh tế của chúng ta đang bị suy yếu nghiêm trọng, một phần là hậu quả của thái độ tham lam, vô trách nhiệm của một số người, nhưng cũng là hậu quả của việc chúng ta đã thất bại, không có những lựa chọn khó khăn, chuẩn bị sẵn sàng cho đất nước trong kỷ nguyên mới. Nhà máy, việc không, kinh doanh đình đốn. Chi phí y tế thì quá tốn kém; chất lượng trường học khiến nhiều người thất vọng. Càng ngày càng có thêm bằng chứng cho thấy cách chúng ta sử dụng năng lượng càng khiến kẻ thù của chúng ta mạnh thêm trong lúc trái đất càng bị đe dọa hơn.

[6] Đó là các dấu hiệu về cuộc khủng hoảng, tính theo dữ liệu và số liệu thống kê. Không đo đếm được cụ thể đến vậy, nhưng cũng không kém phần sâu sắc, đó là tâm trạng mất niềm tin trên toàn đất nước - một tâm trạng sợ hãi đeo đẳng rằng sự đi xuống của nước Mỹ là không thể tránh khỏi, và rằng thế hệ kế tiếp sẽ phải hạ bớt tầm nhìn.

[7] Hôm nay, tôi xin nói với quý vị rằng các thách thức mà chúng ta đang đối diện là rất thật. Các thách thức đó rất nhiều và nghiêm trọng. Các thách thức đó không thể xử lý được một cách dễ dàng hay trong một thời gian ngắn. Nhưng xin quý vị hãy biết rằng chúng sẽ được xử lý.

[8] Ngày hôm nay, chúng ta tụ hội về đây bởi chúng ta đã lựa chọn hy vọng thay vì sợ hãi, cùng hướng tới một mục tiêu chung thay vì có xung đột và bất hòa.

[9] Ngày hôm nay, chúng ta tới để tuyên bố chấm dứt những lời than vãn vụn vặt cùng những lời hứa hẹn dối trá, những lời tố cáo lẫn nhau cùng những lời nói giáo điều nhằm chán, những thứ đã bóp nghẹt nền chính trị của chúng ta quá nhiều.

[10] Chúng ta vẫn là một quốc gia non trẻ, nhưng như kinh thánh nói, đã tới lúc bỏ sang một bên những điều nông nổi. Đã đến lúc tái xác nhận tinh thần kiên nhẫn của chúng ta, nhằm chọn lựa một lịch sử tốt đẹp hơn, nhằm hướng tới món quà quý giá, ý tưởng cao đẹp vốn được truyền từ thế hệ này sang thế hệ khác: Chúa trao cho mọi người quyền được bình đẳng, quyền được tự do, mọi người đều có quyền mưu cầu hạnh phúc.

[11] Trong khi tái khẳng định sự vĩ đại của dân tộc chúng ta, chúng ta hiểu rằng sự vĩ đại đó không bao giờ là thứ được cho không. Chúng ta đã phải giành lấy nó. Hành trình của chúng ta đi cho tới nay chưa bao giờ là một trong những con đường đi tắt hoặc một cái

gì đó dễ dàng hơn. Đó không phải là con đường cho những người nhút nhát, cho những người hay ưa thích sự nhàn tản hơn là lao động, hay cho những người chỉ tìm kiếm những thú vui của sự giàu sang và nổi tiếng. Thay vào đó, chính những người dám chấp nhận hiểm nguy, những người lao động, những người làm ra các sản vật – mà một vài trong số họ là những người nổi tiếng nhưng phần lớn là những người đàn ông và đàn bà vô danh trong những lao động của họ - là những người đã đưa chúng ta vượt qua con đường dài đầy khó khăn gặp ghềnh và dẫn chúng ta tới sự thịnh vượng và tự do.

[12] Vì chúng ta, họ đã phải bươn chải khắp các đại dương mà trong tay chỉ có một chút ít tư trang, của cải để mưu cầu một cuộc đời mới.

[13] Vì chúng ta, họ đã phải vất vả lao động ở những công xưởng hà khắc và phải cất công định cư ở miền Tây; đã phải chịu đựng những trận đòn roi da và cây cày trên nền đất cứng.

[14] Vì chúng ta, họ đã chiến đấu và hy sinh ở những nơi như Concord và Gettysburg, Normandy và Khe Sanh.

[15] Hết lần này đến lần khác, những người đàn ông và đàn bà này đã tranh đấu, hy sinh và làm việc tới tận khi đôi bàn tay của họ chai sạn để chúng ta có thể có một cuộc sống tốt đẹp hơn, Họ đã nhìn thấy nước Mỹ lớn hơn tất cả những tham vọng cá nhân, lớn hơn tất cả những khác biệt về sự nguồn gốc, của cải và đảng phái của chúng ta gộp lại.

[16] Đây là hành trình chúng ta tiếp tục ngày hôm nay. Chúng ta vẫn là quốc gia thịnh vượng nhất, mạnh nhất trên trái đất. Các công nhân của chúng ta không hề làm việc kém hiệu quả hơn thời điểm cuộc khủng hoảng này bắt đầu. Trí óc của chúng ta không hề kém sáng tạo, hàng hoá và dịch vụ của chúng ta không hề kém cần thiết hơn tuần trước, tháng trước hay năm ngoái. Năng lực của chúng ta vẫn không hề bị sút giảm. Nhưng thời của sự bảo vệ những lợi ích hẹp hòi và lảng tránh những quyết định không mấy thú vị của chúng ta - thời đó chắc chắn đã trôi qua.

[17] Bắt đầu ngày hôm nay, chúng ta phải tự mình đứng dậy, tự phủ bụi và bắt đầu trở lại công việc tái thiết nước Mỹ. Bởi vì ở bất cứ nơi đâu chúng ta nhìn vào, chúng ta sẽ thấy có việc phải làm. Tình trạng kinh tế hiện nay đang kêu gọi chúng ta hành động, can đảm và mau lẹ, và chúng ta sẽ hành động – không chỉ để tạo ra những việc làm mới, mà còn để đặt một nền móng mới cho sự tăng trưởng. Chúng ta sẽ xây dựng cầu, đường, các lưới điện và đường dây kỹ thuật số để cung cấp cho thương mại và kết nối chúng ta lại với nhau. Chúng ta sẽ khôi phục khoa học ở vị trí đúng đắn của nó, sẽ sử dụng các điều kỳ diệu của công nghệ để nâng cao chất lượng chăm sóc y tế và hạ giá thành của nó. Chúng ta sẽ khai thác năng lượng từ mặt trời, từ gió và đất để cung cấp nhiên liệu cho xe hơi và vận hành các nhà máy của chúng ta. Và chúng ta sẽ chuyển các trường học, trường học phổ thông và đại học để đáp ứng các nhu cầu của một thời đại mới. Tất cả điều này chúng ta có thể làm. Tất cả những điều này, chúng ta sẽ làm.

[18] Vào lúc này, đang có những người đặt ra các câu hỏi trước các tham vọng của chúng ta - những người này cho rằng hệ thống của chúng ta không thể kham nổi quá nhiều các kế hoạch. Trí nhớ của họ quá ngắn. Bởi vì họ đã quên rằng đất nước này đã làm được điều đó; điều mà những con người tự do, nam cũng như nữ, có thể đạt được khi trí tưởng tượng của mọi người được hòa trong một mục đích chung, điều cần thiết cho sự can đảm.

[19] Điều mà những người hoài nghi không thể hiểu là mặt đất đang chuyển dịch dưới chân họ - là những luận điểm chính trị cũ kỹ vốn làm héo mòn chúng ta lâu nay, không

còn có thể áp dụng được nữa. Câu hỏi chúng ta đặt ra hôm nay không phải là chính phủ của chúng ta quá lớn hay quá nhỏ, mà là liệu nó có vận hành được hay không - liệu nó có thể giúp cho các gia đình tìm kiếm được việc làm với một đồng lương tử tế, một sự chăm sóc y tế mà họ có thể chi trả được hay tìm kiếm được một chế độ hưu trí xứng đáng. Ở đâu mà câu trả lời là có, chúng ta sẽ tiến tới. Ở đâu mà câu trả lời là không, các chương trình sẽ dừng lại. Và ai trong số chúng ta đang quản lý những đồng đô-la công cộng sẽ phải thận trọng tính toán - để chi tiêu một cách khôn ngoan, phải thay đổi những thói quen xấu và phải làm công việc dưới thanh thiên bạch nhật - vì chỉ khi đó chúng ta mới có thể khôi phục được lòng tin hết sức quan trọng giữa người dân và chính phủ.

[20] Đó cũng không phải là câu hỏi rằng liệu thị trường có phải là một lực lượng lành mạnh hay không. Sức mạnh của thị trường nhằm sản xuất ra của cải và mở rộng tự do là không gì sánh nổi, nhưng cuộc khủng hoảng này nhắc nhở chúng ta rằng nếu không có một con mắt thận trọng, thị trường có thể xoay chuyển và đi ra khỏi vòng kiểm soát - một quốc gia không thể thịnh vượng lâu dài khi nó chỉ tạo thuận lợi cho những người giàu có. Thành công của nền kinh tế chúng ta đã luôn luôn dựa trên không chỉ quy mô của tổng sản phẩm quốc nội của chúng ta, mà còn dựa trên tâm vóc của sự thịnh vượng của chúng ta; dựa trên khả năng mở rộng cơ hội cho tất cả những người thiện ý, sẵn lòng - không xuất phát từ lòng từ thiện ban phát, mà còn bởi vì đó là con đường chắc chắn nhất đưa tới lợi ích chung của chúng ta.

[21] Đối với công cuộc quốc phòng, chúng ta bác bỏ sự lựa chọn giữa an toàn và các lý tưởng của chúng ta. Những bậc cha ông khai quốc của chúng ta, vốn đã từng phải đương đầu với những hiểm nguy mà chúng ta hiếm khi có thể hình dung được, đã soạn thảo ra một bản hiến chương đảm bảo pháp trị và các quyền con người, một bản hiến chương đóng góp bằng máu của nhiều thế hệ. Những lý tưởng này vẫn tiếp tục thấp sáng trên thế giới, và chúng ta sẽ không từ bỏ chúng vì những điều không thích hợp. Và do đó đối với tất cả các dân tộc và chính phủ khác đang theo dõi chúng ta hôm nay, từ các thủ đô lớn nhất tới ngôi làng nhỏ nơi cha tôi ra đời: quý vị biết rằng nước Mỹ là bạn bè với từng quốc gia, từng cá nhân dù là nam hay nữ, từng đứa trẻ, đang tìm kiếm tương lai hoà bình và phẩm giá, và chúng ta sẵn sàng để dẫn đầu một lần nữa.

[22] Hãy nhớ rằng thế hệ cha anh chúng ta đã hạ gục chủ nghĩa phát xít và chủ nghĩa cộng sản, không chỉ bằng tên lửa và xe tăng mà bằng những liên minh vững chắc và bằng niềm tin bền bỉ. Lớ cha anh hiểu rằng chỉ sức mạnh không thôi sẽ không thể bảo vệ nổi chúng ta, và nó cũng không cho phép chúng ta làm những gì mình muốn. Các thế hệ trước hiểu rằng sức mạnh của chúng ta lớn mạnh dần là nhờ chúng ta đã sử dụng nó một cách cẩn trọng. Nền an ninh của chúng ta được xây dựng từ sự chính danh, từ sự gương mẫu, từ sự khiêm nhường và biết kiềm chế của chúng ta.

[23] Chúng ta là những người gìn giữ di sản này. Được dẫn dắt bởi những nguyên tắc cơ bản này, một lần nữa chúng ta sẽ đương đầu được với các đe dọa mới, là các đe dọa cần được đối phó bằng những nỗ lực to lớn hơn - thậm chí là cả sự hợp tác to lớn hơn cùng và sự thông hiểu hơn giữa các quốc gia. Chúng ta sẽ bắt đầu chuyển giao một cách có trách nhiệm đất nước Iraq cho người dân Iraq, và sẽ vượt lên giành giật hòa bình vốn khó giữ tại Afghanistan. Cùng với bạn cũ thù xưa, chúng ta sẽ làm việc không ngừng nhằm giảm bớt đe dọa hạt nhân và đảo ngược tiến trình ấm nóng toàn cầu. Chúng ta sẽ không xin lỗi vì cách sống của chúng ta và không do dự khi bảo vệ lối sống này. Đối với những kẻ muốn đạt mục tiêu bằng cách khủng bố và giết người vô tội, thì các người hãy nghe đây: tinh thần của chúng ta mạnh hơn của các người, các người không thể bẻ gãy ý chí của chúng ta, các người không thể tồn tại lâu chúng ta, và chúng ta sẽ đánh bại các người.

[24] Chúng ta biết rằng di sản của chúng ta là sức mạnh chứ không phải là sự yếu đuối. Chúng ta là một quốc gia của người Thiên Chúa Giáo và người Hồi Giáo, người Do Thái giáo và người Ấn Độ Giáo, và của cả những người không tôn giáo. Chúng ta được hình thành bởi các ngôn ngữ và văn hóa từ khắp nơi trên trái đất. Từng đã trải qua vị đắng của nội chiến và tẻ phân biệt màu da, từng trở dậy từ thời kỳ đen tối đó để trở nên mạnh mẽ hơn, đoàn kết hơn, chúng ta tin rằng rồi sẽ đến ngày nỗi thù nghịch cũng qua đi, làn ranh giữa các dân tộc sẽ không còn; khi thế giới này trở nên nhỏ bé hơn, lòng nhân hậu sẽ ngự trị và nước Mỹ sẽ đóng vai trò mở ra một kỷ nguyên mới, hoà bình.

[25] Đối với thế giới Hồi Giáo, chúng ta tìm hướng đi tới mới, dựa trên lợi ích chung và sự tôn trọng lẫn nhau. Đối với các nhà lãnh đạo đang muốn gieo rắc xung đột hay đổ lỗi cho phương Tây gây ra những tệ nạn trong xã hội của họ - quý vị hãy hiểu rằng người dân sẽ đánh giá dựa trên những gì quý vị xây chứ không phải những gì quý vị phá. Đối với những người bám lấy quyền lực nhờ tham nhũng, dối trá và bịt miệng tiếng nói đối lập, hãy biết rằng quý vị đang đi ngược lịch sử, nhưng chúng tôi sẽ chia tay ra nếu quý vị biết từ bỏ nắm đấm.

[26] Đối với các quốc gia nghèo khó, chúng tôi cam kết sẽ sánh vai cùng quý vị để giúp các trang trại xanh tươi, để dòng nước sạch được tuôn trào, để nuôi dưỡng những sinh linh đói khát. Và đối với những quốc gia được hưởng sự đầy đủ như chúng ta, chúng ta nói với họ rằng chúng ta không thể tiếp tục thờ ơ với những nỗi thống khổ phía bên ngoài biên giới, cũng không thể tiếp tục sử dụng tài nguyên thế giới mà không quan tâm gì tới những ảnh hưởng kéo theo. Thế giới đã thay đổi và chúng ta phải thay đổi theo.

[27] Khi chúng ta cân nhắc con đường phía trước, chúng ta tưởng nhớ với lòng biết ơn khiêm nhường trước những người Mỹ dũng cảm, vào chính lúc này đây, đang tuần tra các sa mạc, rặng núi xa xôi. Họ có cái để nói với chúng ta, giống như những anh hùng gục ngã tại Arlington đã thì thầm từ bao thời đại. Chúng ta vinh danh họ không chỉ vì họ là những người bảo vệ tự do của chúng ta, mà còn vì họ hiến thân cho tinh thần phục vụ; sẵn sàng tìm ý nghĩa trong những điều lớn hơn bản thân họ. Và chính trong khoảnh khắc này - một khoảnh khắc sẽ định hình cả một thế hệ, chính tinh thần này phải hiện hữu trong tất cả chúng ta.

[28] Vì cho dù chính phủ có thể làm gì và phải làm gì, quốc gia này chung cuộc là nhờ vào niềm tin và quyết tâm của nhân dân Mỹ. Đó là sự tử tế đùm bọc người xa lạ khi những con đê bị vỡ, là lòng vị tha của những công nhân thà làm bớt giờ chứ không để bạn mình mất việc, chính chúng sẽ đưa ta qua những giờ đen tối nhất. Chính là sự dũng cảm của nhân viên chữa cháy băng qua cầu thang đầy khói, chính là bậc cha mẹ sẵn lòng chăm sóc con, mà quyết định số phận của chúng ta.

[29] Các thách thức của chúng ta có thể là mới mẻ. Các công cụ mà chúng ta dùng để đối phó có thể là mới mẻ. Nhưng các giá trị đã dẫn đến thành công của chúng ta - sự trung thực và chăm chỉ, dũng cảm và công bằng, khoan dung và tò mò, trung thành và lòng yêu nước - những điều này là cũ. Những điều này là có thật. Chúng đã là lực đẩy âm thầm cho tiến bộ xuyên suốt lịch sử của chúng ta. Điều đang đòi hỏi chúng ta là quay về với những sự thật đó. Điều đòi hỏi chúng ta lúc này đây là một kỷ nguyên mới của trách nhiệm, một sự thừa nhận của từng người Mỹ rằng chúng ta có nghĩa vụ với chính bản thân, quốc gia, và thế giới; những nghĩa vụ mà chúng ta không phải miễn cưỡng chấp nhận mà sẵn sàng nắm lấy, với hiểu biết chắc chắn rằng không có điều gì làm tinh thần thỏa mãn, phản ánh tư cách của chúng ta cho bằng cống hiến trọn vẹn cho một sự nghiệp khó khăn.

[30] Đây là giá và sự hứa hẹn của quyền công dân.

[31] Đây là nguồn gốc của niềm tự tin, sự hiểu biết rằng Thượng Đế trông cậy vào chúng ta để định hình một định mệnh chưa chắc chắn.

[32] Đây là ý nghĩa của tự do và tôn giáo của chúng ta - là vì sao mọi người, nam, nữ, trẻ em thuộc mọi chủng tộc và tín ngưỡng có thể cùng nhau chào đón tại quảng trường quốc gia vĩ đại này và vì sao một người có cha cách đây gần 60 năm có thể không được phục vụ tại một nhà hàng địa phương mà nay đứng trước mặt quý vị để đọc lời thề thiêng liêng nhất.

[33] Vậy chúng ta hãy đánh dấu ngày này bằng cách nhớ lại chúng ta là ai và chúng ta đã đi xa thế nào. Vào năm Hoa Kỳ ra đời, trong những tháng lạnh nhất, một nhóm nhỏ những người yêu nước chụm lại bên nhau bên cạnh đồng lửa gần tàn trên bờ dòng sông băng giá. Thủ đô đã bị bỏ lại. Kẻ thù đang tiến tới. Tuyết loang lổ vết máu. Vào thời điểm khi kết quả cuộc cách mạng rơi vào hồ nghi, vị cha già của quốc gia ra lệnh đọc cho mọi người những lời này:

[34] “Hãy nói cho thế giới tương lai... rằng trong mùa đông giá lạnh nhất, khi chỉ còn lại hy vọng và nghị lực... thì thành phố và đất nước, lo lắng trước mối nguy hiểm chung, đã tiến lên để đổi đầu.”

[35] Nước Mỹ ơi. Giữa những nguy hiểm chung, trong mùa đông gian khó của chúng ta, hãy nhớ những lời bất tử này. Với hy vọng và nghị lực, chúng ta hãy một lần nữa can đảm vượt qua dòng nước băng giá và chịu đựng bất cứ cơn bão nào sẽ đến. Hãy để con cháu chúng ta nhắc lại rằng khi chúng ta bị thử thách, chúng ta đã chối từ không để cuộc hành trình phải ngừng lại, rằng chúng ta không quay lui hay ngấp ngừng, và với con mắt chăm chú nhìn vào chân trời và với ân phước của Chúa ban cho, chúng ta mang theo món quà của tự do và chuyển lại bình an cho các thế hệ sau.

[36] Cảm ơn quý vị. Chúa ban phước lành cho quý vị.

[37] Và Chúa ban phước lành cho nước Mỹ.

Xem bài phân tích diễn văn tại website DienThuyet.vn